

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE

A R R E S T

**nr. 97.084 van 27 juni 2001
in de zaak A. 85.438/VII-18.793**

In zake : XXX,
die woonplaats kiest bij
advocaat H. DE PONTHERE,
kantoor houdende te 8900 IEPER,
Lombaardstraat 23

tegen :

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de
minister van Binnenlandse Zaken.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, van XXX
nationaliteit, op 27 augustus 1999 heeft ingediend om de
nietigverklaring te vorderen van het bevel om het
grondgebied van het Rijk te verlaten van 13 juli 1999,
aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op
dezelfde dag;

Gelet op het arrest nr. 81.950 van 29 juli
1999 waarbij de schorsing van de tenuitvoerlegging van
de voornoemde bestreden beslissing bij uiterst dringende
noodzakelijkheid werd bevolen;

Gelet op de beschikking van 23 september
1999 waarbij aan de verzoekende partij het voordeel van
de kosteloze rechtspleging wordt verleend;

Gezien de stukken van het administratief
dossier en de stukken neergelegd door de verzoekende
partij;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van
antwoord en wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door eerste auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST, op grond van artikel 12 van het Besluit van de Regent van 23 augustus 1948 tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling administratie van de Raad van State;

Gelet op de beschikking van 7 maart 2000 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van dit verslag aan de partijen;

Gezien het verzoek tot voortzetting en de laatste memorie van de verzoekende partij;

Gelet op de beschikking van 18 mei 2001 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 13 juni 2001;

Gehoord het verslag van staatsraad E. BREWAEYS;

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. DE PONTIERE, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het andersluidend advies van eerste auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de verzoekende partij, samen met haar echtgenoot, A.A., en hun dochter, M.A., op 10

januari 1998 België is binnengekomen; dat zij zich op 14 januari 1998 vluchteling hebben verklaard; dat de minister van Binnenlandse Zaken op 9 maart 1998 de beslissing nam tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied te verlaten; dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 30 november 1998 besliste dat verder onderzoek van de asielaanvraag noodzakelijk was; dat de commissaris-generaal op 18 februari 1999 besloot tot de weigering van de hoedanigheid van vluchteling; dat op 13 juli 1999 aan de verzoekende partij een bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten werd betekend;

Overwegende dat het bestreden bevel om het grondgebied te verlaten als volgt gemotiveerd is:

"Verblijft langer in het Rijk dan de overeenkomstig artikel 6 bepaalde termijn of slaagt er niet in het bewijs te leveren dat hij deze termijn niet overschreden heeft (Wet van 15 december 1980 - art. 7, alinea 1, 2°). Werd niet erkend als vluchteling (K.B. van 8 oktober 1981 - art. 77).";

2. Overwegende dat de verzoekende partij opwerpt dat de verweerder geen verzoek tot voortzetting van de procedure heeft ingediend na kennisgeving van het voornoemde arrest waarbij de schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid werd bevolen; dat de verzoekende partij echter pas na dit arrest, op 27 augustus 1999, een beroep tot nietigverklaring heeft ingediend; dat de verwerende partij uiteraard geen voortzetting kon vragen van een procedure die nog niet was ingeleid; dat zij in het kader van het beroep tot nietigverklaring tijdig een memorie van antwoord heeft ingediend; dat de verzoekende partij in haar laatste memorie vraagt dat terzake een prejudiciële vraag zou worden gesteld aan het Arbitragehof, omdat er een niet redelijk verantwoorde ongelijke behandeling zou zijn van de verzoekende en de verwerende partijen; dat, onder meer, gelet op hetgeen

zal worden beslist, het antwoord op de gesuggereerde prejudiciële vraag niet pertinent is om tot een oplossing van de zaak te komen;

3. Overwegende dat verweerder voorhoudt dat de verzoekende partij geen belang zou hebben bij de vernietiging van het bestreden bevel om het grondgebied te verlaten, omdat dit geen wijziging zou teweeg brengen in de bestaande rechtstoestand; dat een dergelijk bevel geen eigen rechtsgevolgen zou hebben en het gevolg is van een eerder ontstane rechtstoestand;

Overwegende dat de verzoekende partij wel degelijk een belang heeft; dat immers eerst na een degelijk bevel de procedure van gedwongen verwijdering kan worden ingezet; dat de exceptie wordt verworpen;

4. Overwegende dat de verzoekende partij in een eerste middel de schending aanvoert van artikel 57/11, § 1, derde lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (vreemdelingenwet), doordat de bestreden beslissing werd genomen hoewel de vaste beroepscommissie voor vluchtelingen nog geen uitspraak heeft gedaan over het beroep dat zij op 4 maart 1999 heeft ingesteld tegen de beslissing van 18 februari 1999 van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen waarbij wordt geweigerd haar als politiek vluchteling te erkennen;

Overwegende dat de verwerende partij tegenwerpt dat de verzoekende partij geen beroep heeft ingesteld bij de Vaste Beroepscommissie, zodat de bestreden beslissing wel degelijk uitgevoerd kan worden; dat zij hiertoe een attest neerlegt uitgaande van de Vaste Beroepscommissie, volgens hetwelk de verzoekende

partij bij deze instantie geen beroep zou hebben ingesteld;

Overwegende dat artikel 57/11, § 1, derde lid, van de vreemdelingenwet als volgt luidt:

"Tijdens de voor het indienen van het beroep vastgestelde termijn en tijdens het onderzoek van dit beroep, kan de aangevochten beslissing niet uitgevoerd worden en kan ten aanzien van de vreemdeling geen enkele maatregel tot verwijdering van het grondgebied genomen worden tengevolge van die beslissing.";

Overwegende dat de verzoekende partij een kopie voorlegt van het bewijs van afgifte ter post van een aangetekende zending, op 4 maart 1999 gericht aan de Vaste Beroepscommissie, en een kopie van het beroep-verzoekschrift;

Overwegende dat op zicht van de door haar voorgelegde stukken de verzoekende partij het door haar omschreven beroep inderdaad lijkt te hebben ingesteld; dat de verwerende partij, die ontkent dat dergelijk beroep werd ingesteld, uiteraard geen beslissing over een beroep voorlegt;

Overwegende dat moeilijk valt in te zien welke andere bewijsstukken kunnen worden voorgelegd door een asielzoeker die bij aangetekend schrijven zijn beroepsschrift indient, zoals dit toegelaten wordt door artikel 12 van het Koninklijk Besluit van 19 mei 1993 tot regeling van de werking en de rechtspleging voor de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen, en derhalve over geen door de commissie afgeleverd ontvangstbewijs beschikt; dat er in dit geval gewichtige, bepaalde en met elkaar overeenstemmende vermoedens zijn waaruit moet worden afgeleid dat de verzoekende partij wel degelijk, zoals zij beweert, een beroep heeft ingediend;

Overwegende dat het middel gegrond is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het bevel van 13 juli 1999 gegeven aan XXX om het grondgebied van het Rijk te verlaten wordt vernietigd.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op veertienduizend frank, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel, na beraad, uitgesproken in openbare terechtzitting, op zevenentwintig juni tweeduizend en één, door

de HH.	E. BREWAEYS,	wnd. kamervoorzitter,
		staatsraad,
	L. JOLIE,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

L. JOLIE.

E. BREWAEYS.